

ба ѳ има черни и червени надлъжни ивици, а цѣлата, изобщо, е сиво-пепелива. Гжсеницата има уста съ яки челюсти, съ които лесно изязжда листата, цвѣтоветѣ и младитѣ завързи на овощнитѣ дървета. Съ това гжсеницитѣ праватъ голѣми пакости, защото оголениитѣ — останали безъ листа дървета, скоро засъхватъ, а може и съвсемъ да изсъхнатъ.

Къмъ срѣдата на лѣтото порасналитѣ и добре охранени гжсеници спиратъ да се хранатъ, прикрепватъ се върху нѣкое клонче, чийто листа сж унищожили и се превръщатъ въ едни особени форми — **какавиди**.

Следъ 10—14—дни отъ какавидата се излюпва напълно развита *бѣла овощна пеперуда*. Пеперудата хвърчи и каца отъ цвѣтъ на цвѣтъ, събира нектаръ и избира удобни листенца върху които снася яйцата си, за да подготви ново поколение гжсенички, както тѣзи отъ които е и самата тя.

Има години презъ които бѣлата овощна пеперуда се развива въ такова голѣмо количество, че дърветата, върху които кацатъ, изглеждатъ като голѣми бѣли букети.

Преди повече отъ 25 години имаше такова едно масово появяване на бѣлата овощна пеперуда. Овощнитѣ дървета бѣха цвѣтели въ изобилие, а имаше и добъръ плодъ, особено върху прочутитѣ кюстендилски сливи. Но, изглежда, голѣма напасть ги е дебнѣла. Появиха се гжсеници и то въ такова количество, че въ скоро време малкитѣ гадинки плъзнаха по всички овощни дървета. Особено бѣха нападнати сливовитѣ, ябълковитѣ и крушови дървета.

Гжсеницитѣ се размножаваха съ неимовѣрна бързина, като че ли никнѣха отъ земята. Нѣмаше мѣсто около овощнитѣ дървета, по което да не пълзятъ отвратителнитѣ гадинки. Гжсеницитѣ изязждаха листата и младитѣ завързи на едно дърво и като по заповѣдь се втурваха, въ стройни редици, къмъ друго дърво, къмъ трето и така десетки декари овощни градини бѣха унищожавани. Върѣдъ лѣто дърветата бѣха съ оголени клони, като че ли ги бѣ попарила есенна слана. Гж-